

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. B. – B.**, B., IČO: X., zast. advokátom JUDr. P. C., K. proti žalovanému **J. P. – G.**, H., IČO: X., zast. advokátom JUDr. M. D., M., **o zaplataenie 37 003,63 eur a uloženie povinnosti prevziať dielo**, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. februára 2011 č. k. 7 Cob/41/2010-284, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Vranove nad Topľou rozsudkom zo dňa 8. marca 2010 č. k. 11 Cb/28/2008-239 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 37 003,63 eur s ročným úrokom z omeškania tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť vykonané dielo – stavebné práce prevziať podľa Zmluvy o dielo č. 5/Sub/2006 uzatvorenej dňa 19. októbra 2006. Žalobcovi priznal náhradu trov konania 8 977,84 eur.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca si pôvodne uplatnil zaplataenie sumy 1 114 771,50 Sk / 37 003,63 eur / s úrokmi z omeškania vo výške 14,75 % ročne s odôvodnením, že uzatvorili zmluvu o dielo o vykonaní stavebných prác podľa dohodnutej ceny. Žalobca práce riadne vykonal, ale žalovaný nezaplatil.

Súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor z dôvodu, že voči žalobcovi neeviduje žiadne nedoplatky, ani faktúru č. X. zo dňa 6. februára 2007. Neskôr uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Uviedol tiež, že od žalobcu žiadne

d'alsie práce neprevzal a práce v cene 595 000 Sk riadne zaplatil / faktúra č. X. /.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom bola uzavretá Zmluva o dielo č. 3/Sub/2006 dňa 19. októbra 2006 / ďalej len zmluva o dielo /. Predmetom zmluvy o dielo bol záväzok žalobcu vykonať pre žalovaného dielo na stavbe I., a to kompletne zhotovenie objektu 160 – vnútro areálová kanalizácia splašková a kompletne zhotovenie objektu 160 – vnútro areálová kanalizácia dažďová podľa predloženej projektovej dokumentácie a cenovej ponuky. Zhotoviteľ sa zaviazal vykonať dielo vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť pri dodržaní kvantitatívnych a technických podmienok určených realizačným projektom stavby a s uzavretou zmluvou o dielo. Objednávateľ sa zaviazal za prevzaté dielo zaplatiť dohodnutú cenu. Zo zmluvy o dielo / čl. 4 / vyplýva začiatok realizácie a ukončenia diela, avšak nie je uvedený presný dátum začatia a ukončenia realizácie. Z článku tiež vyplýva, že dielo sa považuje za dokončené dňom podpísania zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela alebo jeho poslednej časti, a to po odstránení väd a nedorobkov, ak sú uvedené v zápisnici. Platenie ceny diela bolo dohodnuté v čl. VI bod 1/ tak, že cena za realizáciu diela bude hradená formou mesačných faktúr podľa súpisu vykonaných a odsúhlasených prác stavby vedúcim.

Faktúrou č. X. zo dňa 6. februára 2007 žalobca vyfakturoval žalovanému cenu vykonaných prác na základe zmluvy o dielo na dohodnutej stavbe, v celkovej výške 1 114 771,50 Sk. Zo súpisu prác predloženého žalobcom vyplýva, že žalobca práce vykonal, ale žalovaný túto skutočnosť poprel. Z uvedeného dôvodu súd na posúdenie, či práce boli vykonané, v akom rozsahu a cene, ustanovil znalecké dokazovanie. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že žalobca má nárok na odmenu za vykonané práce podľa zmluvy o dielo v sume 1 995 238,15 Sk / cena s DPH /, po odpočítaní časti zaplatenej ceny 595 000 Sk / faktúra č. X. /, zostáva suma 1 400 238,15 Sk / 46 479,40 eur /. Žalobca si uplatnil 37 003,63 eur. Zo znaleckého posudku vyplynul jednoznačný záver, že žalobca na základe zmluvy o dielo práce vykonal a patrí mu za ne odmena. Faktúrou č. X. vo výške 595 000 Sk žalobca fakturoval len časť vykonaných prác a zvyšok fakturoval faktúrou č. X., ktorej zaplatenie je predmetom konania. Skutočnosť, že práce boli vykonané potvrdili i svedkovia, ktorí boli vypočutí.

Žalovaný v rámci svojej obrany uviedol, že žalobca vykonal pre žalovaného práce v rozsahu 500 000 Sk, ktoré žalovaný akceptoval. Nakoľko obaja sú platcami DPH, žalovaný

požiadal a urgoval žalobcu o vyfakturovanie vykonaných prác za rok 2006 tak ako to ukladá zákona o DPH č. 222/2004 Z. z. Obe strany sa dohodli, že k zaplateniu faktúry č. X. / 595 000 Sk / žalovaný pristúpi až po zaplatení faktúr investorom stavby. Túto dohodu žalobca porušil podaním žaloby na súd. Ďalej uviedol, že žalobca ani raz žalovaného nevyzval na protokolárne prevzatie prác. Tvrdil, že mu faktúra č. X. na sumu 1 114 771,50 Sk ani nebola doručená a dozvedel sa o nej až z platobného rozkazu. V tejto súvislosti poukázal na čl. 2 bod 3/ a čl. 7, 14, 16 zmluvy o dielo. Uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal, že práce skutočne vykonal v rozsahu fakturácie faktúrou č. X..

Žalobca uviedol, že práce na uvedenej stavbe boli vykonané podľa zmluvy o dielo a sám žalovaný uviedol, že nemusia viesť stavebný denník, pretože ho bude viesť on, ako vyšší dodávateľ. Taktiež uviedol, že bol zo strany žalovaného vyzvaný na odovzdanie prác, pripravil písomnosti, ale zo strany žalovaného nebola osoba, ktorá by práce prevzala.

Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na povinnosť žalobcu podľa zákona vyzvať žalovaného na prevzatie prác.

Súd v konaní k objasneniu skutkového stavu vypočul viacerých svedkov a následne mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o dielo, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému stavebné práce na dohodnutej stavbe, ktoré preukázateľne boli vykonané, čo vyplynulo z výsluchu svedkov a znaleckého posudku, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie dohodnutej odmeny. Ak žalobca vyzýval žalovaného na prevzatie diela pred podaním žaloby len ústne, minimálne od doplnenia žaloby o tejto skutočnosti už žalovaný vedel a bol vyzvaný na jej splnenie i písomne, pričom nebolo preukázané, že by žalovaný túto povinnosť splnil. Súd vyhodnotil správanie žalovaného ako špekulatívne, v snahe vyhnúť sa povinnosti zaplatiť cenu za riadne vykonané dielo. Tvrdenie žalovaného, že neeviduje faktúru č. X. vo svojom účtovníctve, je z hľadiska žalobcovho nároku na zaplatenie ceny diela, bezpredmetné.

Nárok na úrok z omeškania posúdil súd prvého stupňa podľa § 369 ods. 1, 2 Obch. Z. a vzhľadom na prijatý názor o dôvodnosti žaloby, vyslovil aj dôvodnosť tejto časti žaloby.

Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa vo veci zaplatenia sumy 37.003,63 eur / 1 114 771,50 Sk / žalobe ako dôvodnej vyhovel, ako i ročnému úroku z omeškania vo výške

14,75 % ku dňu omeškania s tým, že za obdobie každého nasledujúceho kalendárneho polroka priznal úrok vo výške platnej úrokovej sadzby v zmysle zákonných ustanovení.

Súd prvého stupňa vyhodnotil žalobu aj v časti uloženia povinnosti žalovanému prevziať od žalobcu vykonané stavebné práce podľa zmluvy o dielo, ako dôvodnú, pretože aj v tejto časti bola preukázaná, ako i to, že žalovaný vykonané dielo odmieta prevziať.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech úspešného žalobcu vo výške podľa výroku rozsudku.

Žalovaný podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie v ktorom vyslovil, že súd vo veci nesprávne rozhodol a nesprávne vyhodnotil predložené a vykonané dôkazy. Nebolo spochybnené, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o dielo na vykonanie stavebných prác na stavbe P. v cene podľa dohodnutého rozpočtu.

Žalobca svoj nárok uplatnil z faktúry č. X. zo dňa 6. februára 2007 v sume 1 114 771,50 Sk a zákonný úrok z omeškania. Proti súdom vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor z dôvodu, že neeviduje voči žalobcovi žiadne nedoplatky, ani faktúru č. X..

V konaní žalobca doplnil návrh na začatie konania o 37 003,63 eur s príslušenstvom a určenie povinnosti žalovaného prevziať od žalobcu zmluvné práce, ktoré žalobca vykonal pre žalovaného. Žalovaný sa bránil tým, že žalobca pre neho vykonal práce na stavbe IPZ Záborské v zmysle zmluvy o dielo v rozsahu podľa faktúry č. X. / 595 000 Sk /, ktorú aj zaplatil. Iné práce žalobca nevykonal. Poukázal i na to, že žalobca žalovaného nikdy písomne ani ústne žalovaného nevyzval na prebratie vykonaných stavebných prác a nikdy mu nebola doručená ani faktúra č. X. na sumu 1 114 771,50 Sk, preto ani nemôže byť v omeškani s peňažným plnením. Nesúhlasil s názorom, že tvrdenie žalovaného o neexistencii faktúry č. X. v účtovníctve žalobcu je bezpredmetné. Odvolateľ tvrdí, že bolo preukázané, že práce, ktorých zaplataenie je predmetom tohto konania, neboli žalovanému odovzdané, nebol na ich prevzatie vyzvaný a ani ich neprevzal. Poukázal na to, že až dodatočným daňovým priznaním zo dňa 25. júla 2008 žalobca legalizoval spornú faktúru vo svojom účtovníctve, preto navrhol žalobu zamietnuť. V tejto súvislosti namietal aj správnosť priznania trov konania žalobcovi.

Ďalej v odvolaní uviedol, že znalecké dokazovanie bolo nariadené predčasne a znalec hodnotil práce vykázané žalobcom, ktoré však žalovanému neboli odovzdané, ani prevzaté. K znaleckému posudku sa nevyjadril a odmietol sa tiež zúčastniť znaleckého dokazovania z dôvodu, že práce neboli odovzdané. Poukázal na to, že účastníci sa v zmluve o dielo dohodli, že cena bude fakturovaná podľa skutočne vykonaných prác zapísaných v stavebnom denníku a podpísaných investorom. Poukázal na čl. 7 zmluvy o dielo v súvislosti s dohodou o cene diela avšak žalobca povinnosti prevzaté v zmluve o dielo nesplnil. Žalobca porušil čl. X zmluvy o dielo, ktorý sa týka odovzdania diela.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie resp. zmeniť a žalobu zamietnuť

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy konania vo výške 506,48 eur.

Vo vyjadrení uviedol, že súd prvého stupňa správne viedol dokazovanie, zistil skutkový stav, dôkazy objektívne vyhodnotil a vec správne právne posúdil, rovnako správne rozhodol aj o trovách konania.

Uviedol, že práce boli vykonané v sume, ktorú si uplatnil, žalovaný odmietal práce prevziať a z tohto dôvodu rozšíril žalobu. Vykonanie prác bolo potvrdené zamestnancami žalobcu, aj svedok Ing. M.J: /pracovník D./ potvrdil vykonanie prác žalobcom. V rámci znaleckého dokazovania bol žalovaný pasívnym, neposkytol podklady, nezúčastnil sa ohliadky miesta vykonaných prác. Trvá na tom, že práce boli vykonané, vyúčtované, ale žalovaný ich odmietal prevziať, aby nemusel zaplatiť.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O. s. p. s nariadením odvolacieho pojednávania. Odvolací súd viazaný rozsahom odvolania podľa § 205 a § 205a O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok.

Odvolací súd na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa a spresnenia v odvolacom konaní mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o dielo na stavbu P. podľa § 536 - § 565 Obch. Z., podľa ktorej bol objednávateľom žalovaný

a zhotoviteľom žalobca. Predmetom zmluvy bolo kompletne zhotovenie vnútroareálovej spláškovej kanalizácie v objekte 160 a kompletne zhotovenie objektu 170 – vnútroareálová kanalizácia dažďová. Podľa zmluvy o dielo malo byť dielo vyhotovené podľa poskytnutej projektovej dokumentácie a predloženej cenovej ponuky. Cena bola fakturovaná podľa skutočne vykonaných prác, zapísaných v stavebnom denníku a podpísaných dozorom investora. Cena bola dohodnutá ako cena pevná tvoriace neoddeliteľnú súčasť zmluvy o dielo.

Predmetom konania je nezaplatenie vykonaných stavebných prác fakturovaných faktúrou č. X. zo dňa 6. februára 2007. Odvolací súd z faktúry č. X. zistil, že bola vyhotovená dňa 6. februára 2007 so splatnosťou 15. mája 2007 a boli ňou fakturované stavebné práce na akcii „IPZ Záborské – splašková kanalizácia – STOKA D“ podľa súpisu prác.

Z dôvodu rozporovania prác vykonaných žalovaným, nariadil súd prvého stupňa znalecké dokazovanie, ktorým mali byť preukázané vykonané práce žalobcom podľa zmluvy o dielo. Zo znaleckého posudku odvolací súd zistil, že práce boli žalobcom vykonané v celom rozsahu uplatnenej žaloby, pričom podľa znaleckého posudku bola vyčíslená suma ešte vyššia, než si žalobca v žalobe uplatnil.

V priebehu odvolacieho konania odvolací súd zamerl svoje dokazovanie na zistenie, či znalecký posudok bol žalovaným rozporovaný, či bol žalovaný súčinný pri znaleckom dokazovaní a z výpovede žalovaného pred odvolacím súdom zistil, že nebol súčinný pri vykonávaní znaleckého dokazovania. Znalecký posudok obsahuje zistenia ohľadne rozsahu vykonaných prác, ktoré boli ohodnotené. Bolo zistené, že práce vykonané žalobcom boli fakturované faktúrou č. X. v sume 595 000 Sk, ktorú žalovaný zaplatil a faktúrou č. X.. V konaní bolo zistené, že nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že mu faktúra č. X. nebola doručená, pretože toto tvrdenie žalobca vyvrátil.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti istiny potvrdil, vrátane úroku z omeškania v súvislosti s omeškaním žalovaného s plnením finančnej povinnosti, podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil.

V časti nároku žalobcu na prevzatie diela žalovaným súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol, pretože už reálne nebolo možné vykonané dielo odovzdať.

O trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaný podal proti rozsudku dovolanie podaním zo dňa 10. februára 2011 podľa § 237 písm. f/ a § 243b ods. 1, 2 O. s. p. a navrhol dovolaniu vyhovieť.

V odôvodnení uviedol, že s rozsudkami súdov nesúhlasí a poukázal na to, že súdy svoje rozhodnutia odôvodnili tým, že žalobca v konaní preukázal vykonané stavebné práce, ktoré uplatnil faktúrou č. X.. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa považoval uplatnený nárok žalobcu na prevzatie diela za bezpredmetný, nakoľko žalovaný neumožnil žalobcovi ukončiť dielo v rozsahu zmluvy o dielo tým, že zmluvu vypovedal. Odvolací súd vykonal dôkaz zo strany žalobcu, ktorý tento predložil odvolaciemu súdu, a to písomný dôkaz o doručení faktúry č. X.. Týmto dôkazom podľa odvolacieho súdu bolo vraj tvrdenie žalovaného o nedoručení faktúry vyvrátené. Taktiež vykonal dôkaz o vypovedaní zmluvy o dielo, na základe čoho rozsudok v časti výroku o povinnosti prevziať dielo, zmenil a žalobu zamietol.

Podľa dovolateľa uvedeným konaním súdy postupovali vo veci nesprávne, v rozpore so zákonom a následne nesprávne i rozhodli.

Zásadná námietka, ktorú vznáša žalovaný už od podania odporu je to, že faktúru č. X. nedostal, teda ju nemohol v účtovníctve ani evidovať. Poukázal i na to, že v čase podania žaloby nemal žalobca v účtovníctve predmetnú faktúru zaevidovanú, ktorá skutočnosť bola preukázaná v konaní tým, že Daňový úrad Prešov IV písomným podaním z 20. októbra 2008 potvrdil, že žalobca až dodatočným daňovým priznaním zo dňa 25. júla 2008 sa snažil uvedenú faktúru legalizovať a zaradil ju do účtovníctva.

V odvolacom konaní na výzvu súdu žalobca predložil doklad, ktorý mal osvedčovať skutočnosť, že faktúra č. X. bola žalovanému doručená a na tomto základe a takým spôsobom predloženým dôkazom mal odvolací súd za to, že tvrdenie žalovaného o nedoručení spornej faktúry bolo vyvrátené. K tomuto dôkazu sa žalovaný nemohol vyjadriť, pretože mu nebol predložený na nahliadnutie. V súvislosti s uvedeným má za to, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 / vec preskúmal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v rozsahu napadnutého dovolaní a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaní možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutím odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutím odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené. Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaní napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní.

Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti / § 242 ods. 1 /. V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

Ak je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa potvrdený, je dovolanie prípustné len vtedy, ak súd vyslovil prípustnosť dovolania, pričom v predmetnej nejde o tento prípad. Z uvedeného vyplýva, že zákonné podmienky pre podanie dovolania podľa § 238 O. s. p. neboli splnené.

Z ust. § 242 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho vecného vymedzenia.

V danom prípade podľa obsahu dovolania, ako dovolací dôvod udáva odňatie možnosti konať pred súdom. Nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu / i súdu prvého stupňa / vidí v tom, že žalovanému nebola doručená faktúra č. X., teda ju ani vo svojom účtovníctve neevidoval a nemohol ju zaplatiť. Taktiež sa súd nevysporiadal so skutočnosťou, že ani žalobca nemal spornú faktúru v čase podania žaloby evidovanú vo svojom účtovníctve, čo bolo potvrdené i stanoviskom Daňového úradu Prešov IV. Z tohto vyvodzuje, že žalobu podal bez právneho titulu. Uviedol, že v odvolacom konaní na výzvu súdu žalobca predložil doklad osvedčujúci doručenie spornej faktúry, ktorú však žalobca nemal evidovanú v účtovníctve a k tomuto dokladu sa žalovaný nemohol vyjadriť. Poukázal i na porušenie ust. § 120 ods. 4 O. s. p.

Podľa § 153 ods. 1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 213 O. s. p. v zásade platí v právnom poriadku apelačný systém, ktorého podstatou je princíp, že odvolací súd preskúmava rozhodnutie napadnuté odvolaním znovu. Rozhodnúť o riadnom opravnom prostriedku si spravidla vyžaduje vykonať, opakovať alebo doplniť dokazovanie. Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa znamená len to, že viazanosť existuje v rozsahu, v akom by sa odvolací súd chcel odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa bez toho, aby v rozpore so zásadou priamosti a ústnosti odmietol opakovať alebo doplniť dôkazy vykonané prvostupňovým súdom. Z tohto tiež vyplýva, že viazanosť odvolacieho súdu sa vzťahuje na skutkové zistenia, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu s tým, že odvolací súd

ich môže zmeniť alebo doplniť, prípadne inak modifikovať iba po vykonaní dokazovania t. j. po opakovaní alebo doplnení dokazovania.

V preskúmvanej veci dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd vo veci doplnil dokazovanie, čo vyplýva zo zápisnice pojednávani v odvolacom konaní. Doplnenie dokazovania sa okrem iného týkalo i skúmania doručenia spornej faktúry č. X.. Podľa protokácie v zápisnici z pojednávania žalovaný nespochybnil, že bolo vykonané dokazovanie v odvolacom konaní ani to, že sporná faktúra mu bola doručená. Až v dovolaní vzniesol žalovaný námietku, že nemal možnosť sa k predloženému listinného dôkazu vyjadriť. Dovolací súd zo spisu nezistil vznesenie žiadnych námietok zo strany žalovaného, ani jeho právneho zástupcu k vykonaniu tohto dôkazu. V zápisnici z pojednávania nie sú zaprotokolované žiadne námietky, ani zo spisu nevyplýva, že by boli vznesené, teda zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by žalovanému bola odňatá možnosť nahliadnutia do predkladanej listiny. Dovolací súd túto námietku vyhodnotil ako účelovú, pretože pojednávania pred odvolacím súdom sa zúčastnil žalovaný osobne i s právnym zástupcom.

Zároveň sa v tejto veci javí ako zásadná otázka, či zo zákona vyplýva povinnosť dodávky alebo práce fakturovať. Obchodný zákonník, ktorým sa právny vzťah medzi účastníkmi riadi, neobsahuje ustanovenie o povinnosti fakturovať a oprávnený si môže uplatniť majetkové právo priamo žalobou, preto i prípadné procesné pochybenie súdu by nemohlo mať za následok iný výsledok v konaní z vecného hľadiska.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti / § 242 ods. 1 /. V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto vád, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasil s názormi vyslovenými prvostupňovým ako i odvolacím súdom a vytýkal im odňatie jeho práva konať pred súdom, ktoré vidí v tom, že nemal možnosť nahliadnuť do predloženého dokladu, ktorým žalobca preukazoval doručenie spornej faktúry aj to, že mu faktúra nebola doručená. Vzhľadom na tieto skutočnosti vznesené v dovolaní sa dovolací súd zaoberal skúmaním, či nedošlo k porušeniu ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Skutočnosť, že súd nevykoná účastníkmi navrhované dôkazy, ani takýto jeho postup nemožno hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. Rozhodnutie vyjadruje nezávislé postavenie súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. O takýto prípad by išlo však vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, odoprel možnosť nahliadať do predložených dôkazov, čo v tomto prípade nebolo preukázané.

Podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že účastníkovi / žalobcovi / bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Taktiež neboli zistené ani iné vady konania, pre ktoré by zakladali postup podľa § 237 O. s. p.

Pokiaľ sa odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku stotožnil s výrokom vysloveným prvostupňovým súdom a po doplnenom dokazovaní na potvrdil vecnú správnosť výroku napadnutého rozsudku, nemožno túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že účastník s rozhodnutím nesúhlasí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol tak, že ich žalobcovi nepriznal pretože si ich náhradu neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 29. marca 2012

;

Mgr. Lubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková